

Török Gábor elemez: Mindenki lehet k?m?ves

2014 október 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Régóta nem jelentkeztem elemzéssel. S ez sem igazán az lesz. Van azonban valami, ami foglalkoztat. Semmi eget renget?, de nekem azért fontos. Egy ideje már kerestem hozzá a hangot, a formát. Ez maradt.

Most különösen nem azokhoz szólok, akik mindent és mindennek az ellenkez?jét szeretnek vagy gy?lölnek, ha az egy bizonyos politikusról szól. Jobb, ha nem olvassák azok, akiknek szent meggy?z?désük, hogy Orbán Viktor istenkirálycsászár, de azok sem, akik szerint a magyar nép legnagyobb ellensége. Csak felidegesítik magukat, annyit pedig nem ér az egész. Azoknak írok, akiknek - hozzám hasonlóan - gondot okoz annak eldöntése, hogy mi is történik ebben az országban, akiknek nincsenek mindenre kész válaszaik, s még az is el?fordul velük, hogy jót és rosszat is gondolnak ugyanarról a politikai szerepl?r?l. Velük szeretném megosztani, hogy mire jutottam.

(Fotó: Facebook)

Két f? állításom lesz. Az egyik úgy szól, hogy Orbán Viktor baromi jó politikus. A másik pedig úgy, hogy a mai baloldaliak soha nem fogják megverni. Kifejtem.

Orbán Viktorról rengeteg mindent gondolok – ahogy, feltételezem, még jó sokan ebben az országban. A blogon is eleget írtam már róla, több részben próbáltam megérteni politikai gondolkodását, viselkedését, id?nként számba vettem a lehet?ségeit, lehetséges politikai jöv?jét. Mindeközben igyekeztem függetleníteni magamat attól, amit választóként érzek vele kapcsolatban, attól, hogy mi tetszik vagy mi nem habitusában, politikájában. Mindez persze reménytelen vállalkozás: ha valamivel nagyon nem értettem egyet, mint például a cinikus politikai kommunikáció, akkor az bizony átütött az elemzésen. Általában azonban m?ködött az elemz?i fék: egy-egy elsietett értelmezést hamar korrigálta a józan ész, hiszen a „van” mindig sokkal jobban izgatott, mint a „legyen”. Azzal viszont tényleg nem kalkuláltam, hogy Orbán Viktor felülírja a politikai tudást – pontosabban azt, amit én tudtam a politikáról. Pedig ezt tette.

Elmesélek valamit. Nem szoktam háttérbeszélgetésekr?l nyilvánosan beszélni: nem csupán illetlenség, de önsorsrontás is. Ez azonban 12 éve, nagyon régen volt, ráadásul els?sorban rólam és az akkori tudásomról szól. 2002-ben történt, a parlamenti választások után. Navracsics Tibor politológusokat hívott össze a Fidesz székházában, azzal a céllal, hogy a választási vereség után Orbán Viktorral beszélgessünk. Nem voltunk sokan, emlékeim szerint talán öten-hatan. A többiek persze simogatták a volt kormányf?t, akivel életemben el?ször akkor találkozhattam személyesen. Mellettem ült, és láthatóan nem volt nagyon lelkes, amikor már sokadszorra hallotta, hogy bizony ilyen négy év után neki kellett volna nyernie. Én voltam a társaságban messze a legfiatalabb, hittem a szakmai tudásomban, és nagyon rossz véleményem volt err?l a szervilis hozzáállásról. Meggy?z?désem volt, hogy a jó politikus értékeli az egyenes beszédet, így aztán amikor hozzám került a szó, kifejtettem, amit akkor gondoltam. Elmondtam, hogy szerintem ? a Fidesz legnagyobb értéke és egyben legnagyobb tehertétele, versenyhátránya. Rengetegen köt?dnek hozzá, tisztelik és rajonganak érte, ugyanakkor személye elképeszt?en megosztó, s ha a Fidesz négy év múlva választást szeretne nyerni, találnia kell valaki mást, aki az ellentáborból is

hozhat szavazatokat, és aki így többséget teremthet. Ekkora táborral második mindig lehet, de nyerni feltehet?en nem tud – mondtam magabiztosan.

Négy év múlva beigazolva láttam mindezt. Nem egyedül: Schmidt Mária ekkor már arról beszélt, hogy „Jones nem tér vissza”, és az újabb vesztes választás után a Fideszben is elindult a felel?sségkeresés. Aztán jött ?szöd, a szerencsétlen gyurcsányi reformpolitika, a válság – és a végén a kétharmad. Majd az újabb kétharmad.

A politikai logika alapján Orbán Viktornak már régen bukott politikusnak kellene lennie. Talán 1994 papíron még túlélhet? volt, de 2002 és különösen 2006 nem. S 2010 után is voltak olyan id?szakok, amikor nem hittem volna, hogy ebb?l újra siker, újra kétharmad lesz.

Két általános válasz létezik erre. Az egyik az ellenfélr?l szól, a másik a módszerr?l. Az els?ben van némi igazság. Ha nem nyer 2004-ben Gyurcsány, ha nincs ?szöd, ha Gyurcsány lemond 2006 ?szén, ha el?rehozott választások vannak stb., bizonyára más a történet. De, ugye, nem kell elmondani a közhelyet arról, hogy a politika minek a m?vészete?

A másikkal komoly vitám van. Azt mondják, hogy Orbán politikai szerencséje a módszerében rejlik: abban, ahogy el?bb a pártjában számolt le az ellenfeleivel, épített parancsuralmi rendszert, majd ugyanezt megcsinálta az országban is. Magyarul: Orbán azért uralkodhat, mert mindenhol diktatúrát épít. Ezt a vitát persze nem lehet megnyerni, mert akik ebben hisznek, azokat nem zavarja, hogy szabadon sugárzó tévékben és rádiókban kiáltanak diktatúrát, szabad választásokon indulnak a diktatúrát legy?zni szándékozó pártjaik. Orbán Viktor tényleg szereti a hatalmat. Különösen használni. Sok mindent meg is tesz azért, hogy megszerezze és megtartsa. Szinte mindent, amit demokratikus körülmények között még lehet. Nem szereti a gesztusokat, az önmérsékletet, a nagyvonalúságot. Ahogy maga is mondta: megöli az ellenfelet, ha van rá lehet?sége. De aki szerint azért van hatalmon, mert adminisztratív eszközökkel teszi legy?zhetetlenné magát, az nem ért meg semmit a titkából. Mert igazán nincs is titka: egyszer?en csak ? érti itthon a legjobban és ? játssza a legtudatosabban, legprofibban ezt a játékot.

Gondolhatunk bármit a céljairól és az eszközeir?l, Orbán Viktor vitathatatlanul a rendszerváltás utáni magyar politika legjelent?sebb politikusa. Lehet, hogy soha nem lesz szobra, mert a céljait és az eszközeit finoman szólva sem övezi konszenzus. Ugyanakkor vitathatatlan, hogy az elmúlt huszonnégy évben ? volt az egyetlen szerepl?, aki – ismétlem: demokratikus körülmények között - képes volt tartósan megmaradni és valódi hatalmat építeni. Az egyetlen, akinek a politikai pályája nem csupán tervekr?l szól, de azokat megvalósító gépezetet is teremtett. A kivétel, aki felülírta azt, amit tudtunk, pontosabban tudni véltünk a politika "normál" m?ködésér?l.

Ugyanakkor Orbán Viktor egyszer meg fog bukni. Meg, hiszen nincs és miniszterelnöksége idején nem is lesz diktatúra. A népszer?ség egyszer elfogy, a hibákból valamikor következmények lesznek, a hangulat változik, az id? kitelik - s akkor már nem véd meg (s?t) semmilyen mai helyzetre kitalált választási szabály, de még a gondosan ápolt média háttér sem, ahogy mást sem tette korábban. Lehet, hogy ezt már nem várja meg, és valamikor maga távozik, de el?bb-utóbb vége lesz. Mégis, abban ma már biztos vagyok, amit mondjuk 2012-ben még nem mertem volna kimondani: akiket ma rajta kívül a pályán látunk, azok nem fogják soha megverni. Mai politikai ellenfelei nem fogják tudni kihasználni a politikai inga mozgását. Nem tudják, mert amíg Orbán Viktor az ellenfél, s amíg a baloldal nem érti meg, hogy mir?l szól az Orbán-jelenség és mire lenne szükség vele szemben, addig a mai táborán kívül csak süket fülekre találnak. A Fideszt a baloldal talán akár meg is verhetné, ha nem Orbán vezetné és nem róla, rendszerér?l szólna a küzdelem, de a mostani konstellációban vele szemben egyszer?en nem tudnak felállni a padlóról.

Változás csak akkor lesz, ha valakik valamikor megértik, hogy nem magukat, hanem a választók többségét kell meggy?zniük igazukról. Ha ezt megértik és persze meg is tudják tenni. Ma ilyen szerepl? csak egy van a pályán: Orbán Viktor. A holnap egy másik világ. Vagy nem.

www.torokgaborelemez.blog.hu *- a Flag Polgári Magazin partnere*

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló